

ज्याघातलेखेसु भुजोभुजाभ्यां विभर्त्ति यश्चाप सर्गः ६
भृतां पुरोगः । रिपुश्रियः साञ्जनवाष्पसिक्ते वन्दो
कृताया इव पङ्कती द्वे ॥ ५५ ॥ यमात्मनः सद्गनि
सन्निविष्टं मन्द्रध्वनित्याजितयामतूर्यः । प्रासादवा
तायनदृश्यवीचिः प्रबोधयत्यर्णव एव सुप्तं ॥ ५६ ॥

ज्येति । यो राजा भुजाभ्यां ज्याघातलेखे मौर्वीव्रणपङ्क्ती
विभर्त्ति धारयति किं० यः सुभुजः शोभनहस्तः पुं किं० यः
चापभृता धनुर्धारिणां पुरोगोऽग्रगामी किं० ज्याघा० रिपुश्रियः
शत्रुलक्ष्याः द्वे द्विसंख्ये पङ्कती मार्गाविव स्थिते किं० रिपुं वन्दो कृ
तायाः हठेन हतायाः किं पङ्कती साञ्जनवाष्पसेके सकञ्जलो
श्रुसेको ययोस्ते ॥ ५५ ॥ यमिति । अर्णवः समुद्र एव यं राजानं
प्रबोधयति जागरयति किं० अर्णवः संनिवृष्टः समीपस्थः पुं किं०
अं० प्रासादवातायनदृश्यवीचिः राजगृहाणां गवाक्षैर्द्रष्टुं योग्या
स्तरङ्गा यस्य सः पुं किं० अं० मन्द्रध्वनित्याजितयामतूर्यः
गम्भीरेण शब्देन निवर्त्तितो यामतूर्यः प्रहरावसानसूचक
वाद्यं येन सः किं० यं आत्मनः स्वस्य सद्गनि गृहे सुप्तं शयानं
॥ ५६ ॥